

РЕШЕНИЕ

№ 11355

гр. София, 02.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 18.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **1200** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на К. И. И., чрез адв. В. Д., срещу отказ на кмета на район „С.“ – Столична община за предоставяне на административна услуга, обективиран в писмо с рег. РСР25-УГ01-485 от 24.01.2025 г.
В жалбата се сочи, че оспореният отказ е незаконосъобразен, като постановен в нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон. Сочи се, че жалбоподателката е осиновена от Ж. К. Ч. и И. Х. Ч., поради което има право да получи информация за датата, номера на делото и съдът, допуснал осиновяването, за да може да осъществи правото си по чл. 105, ал. 1 от Семейния кодекс. Посочва се също така, че от оспореното писмо не става ясно дали в районната администрация се съхранява информация за датата, номера на делото и съдът, който е постановил осиновяването и въз основа на което решение е издаден вторичен акт за раждане. Поддържа се, че оспорения отказ е немотивиран и необоснован. По изложените съображения се иска от съда да постанови решение, с което да са отмени отказа на кмета на район „С.“ и преписката се върне на органа за извършване на административната услуга. Претендират се съдебни разноски.
Ответникът – кметът на район „С.“ – Столична община, чрез юрк. Х. Р., в представен по делото писмен отговор е изразил становище за неоснователност на жалбата. Съображенията му за това са, че не е налице хипотезата на чл. 105, ал. 4 СК, тъй като съдът не е допуснал разкриване на данни със съдебно решение, което да задължава

органите на местно самоуправление, които съхраняват информация за произхода на осиновения, да я предоставят. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура редовно уведомена не участва в производството.

Съдът в настоящия съдебен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното: Административното производство е образувано въз основа на подадена молба от К. И. И. до кмета на район „С.“ – Столична община, с искане да ѝ бъдат предоставени преписи от съдебното решение или други документи, послужили като основание за съставянето ѝ на вторичен акт за раждане. В молбата се посочва, че е осиновена от Ж. К. Ч. и И. Х. Ч. и в тази връзка иска да ѝ се предостави информация за датата, номера на дело и съдът, постановил осиновяването, за да може да осъществи правата си по чл. 105, ал. 1 СК.

С писмо с рег. РСР25-УГ01-485 от 24.01.2025 г. кметът на район „С.“ – Столична община е отказал предоставянето на исканата информация с мотиви, че за да се предоставят документи, въз основа които е съставен вторичен акт за раждане на К. И. И., е необходимо съдът да е допуснал разкриването на данните със съдебното решение, съгласно чл. 105, ал. 4 Семейния кодекс.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт и от активно легитимирано лице, адресат на акта

Решението е издадено от компетентен орган, при издаването му е спазена установената форма по чл. 59 АПК, като са изложени фактическите и правни съображения за постановяването му.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Решението е издадено в нарушение на материалния закон, като съображенията за това са следните:

С разпоредбата на чл. 105, ал. 1 от Семейния кодекс (СК) се предвижда навършилият осемнадесет години осиновен да може да поиска от окръжния съд, постановил решението за допускане на осиновяването, да му бъде предоставена информация за неговия произход. Съответно с разпоредбата на чл. 105, ал. 4 СК е регламентирано задължение за държавните органи и органите на местно самоуправление, които съхраняват информацията за датата, номер на дело и съд, да я предоставят на поискалия информацията, за да може да упражни правата си по ал. 1 на същата разпоредба, както и информация за произхода на осиновения или касаеща лично него, когато съдът е допуснал разкриването на данните със съдебното решение. От анализа на горните разпоредби следва извода, че органите на местното самоуправление, какъвто е кметът на район „С.“ по силата на чл. 105, ал. 4 СК е длъжен да предостави на поискалия осиновен информация за датата, номера на делото и съдът, за да може същият да упражни правото си по чл. 105, ал. 1 СК. Това е така, защото без да знае дата, номер на дело, и съдът, постановил допускането на осиновяването, осиновеният не би могъл да упражни правото си по чл. 105, ал. 1 СК. Едва след като компетентният окръжен съд се произнесе на основание чл. 105, ал. 1 СК с решение за разкриване на информация за произхода на осиновения, кметът на район „С.“ следва да му я предостави, какъвто не е настоящия случай, тъй като същата не е предмет на процесното искане. С други думи разпоредбата на чл. 105, ал. 4 СК урежда предоставянето на определена по вид информация на осиновения в две хипотези, при

първата предоставя единствено данни за дата, номер и съд, постановил допускане на осиновяването, какъвто е настоящия случай, а във втората информация за произхода съгласно решението на окръжния съд при успешно проведена процедура по чл. 105, ал. 1 СК.

В случая неправилно административният орган се е позовал на втората хипотеза на чл. 105, ал. 4 СК, тъй като видно от заявлението изрично е посочено, че се искат данни за датата, номера и съдът, постановил осиновяването, както и че данните са необходими за осъществяване на правото на К. И. И. по чл. 105, ал. 1 СК, тоест не се иска информация за произхода на осиновения съгласно решение на окръжния съд по чл. 105, ал. 1 СК.

При тези данни съдът намира, че оспореният отказ е издаден в нарушение на материалния закон, поради което следва да бъде отменен като неправилен.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя разноски в размер на 860 лева за адвокатско възнаграждение и държавна такса.

Ето защо и на основание чл. 172, ал. 2 АПК във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд -София град, Второ отделение, 50-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ на кмета на район „С.“ – Столична община за предоставяне на административна услуга, обективизиран в писмо с рег. РСР25-УГ01-485 от 24.01.2025 г. ИЗПРАЩА делото като преписката на кмета на район „С.“ – Столична община за ново произнасяне по искане с вх. РС25-УГ01-485 от 24.01.2025 г., съгласно дадените указания в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на К. И. И., ЕГН [ЕГН], сумата от 860 (осемстотин и шестдесет) лева, разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: